

PRIKAZI I RECENZIJE

Tomislav Galović

U DUBAŠNICI SVEČANO OBILJEŽENA OSMA GODIŠNJICA SMRTI BRANKA FUČIĆA (1920. – 1999. – 2007.)

Dana 31. siječnja 2007. godine svečano je obilježena osma godišnjica smrti Branka Fučića (Bogovići u Dubašnici na otoku Krku, 8. rujna 1920. – Rijeka, 31. siječnja 1999., pokopan 1. veljače na starom groblju sv. Apolinara u dubašljanskom polju). Hrvatski historičar umjetnosti i kulture, stručnjak za srednjovjekovno zidno slikarstvo i za hrvatski glagoljizam (kako se sam u znanstveno-stručnom smislu definirao) Branko Fučić u svakom pogledu zadužio je svoj rodni zavičaj – Dubašnicu na otoku Krku. Stoga mu se njegov rodni dubašljanski kraj odlučio odužiti svečano obilježavajući, doduše ne neku zaokruženu već osmu godišnjicu njegove smrti. Istaknimo da je to ujedno i prvo, uopće, u Hrvatskoj organizirano obilježavanje i svojevrsan prigodni skup/akademija Branku Fučiću u čast. Cjelokupni program bio je naslovljen: *Akademiku Branku Fučiću u spomen (1920. – 1999.)/ Dubašnica 31. siječnja 1999. – 2007. – s pozivom “da se pridružite slavljeničkom skupu 31. siječnja 2007.”* kojim će Dubašnica “prigodnim programom obilježiti osmu obljetnicu prelaska u vječnost akademika Branka Fučića (*potom Fučićevo ime napisano glagoljicom – op. T. G.*) (1999. – 2007.) svoga časnog sina”. Organizaciju obilježavanja osme godišnjice smrti Branka Fučića preuzeli su na sebe Osnovna škola “Fran Krsto Frankopan” Krk, Područna škola “Dubašnica” u Bogovićima, Župa sv. Apolinara – Dubašnica i Općina Malinska-Dubašnica, a cijela je svečanost ujedno i prinos skorašnjem slavlju povodom visoke 150. obljetnice izgradnje nove dubašljanske župne crkve sv. Apolinara u Bogovićima (1857. – 2007.). Treba skrenuti pozornost da je cijeli dan (srijeda, 31. siječnja 2007.) bio posvećen Branku Fučiću – i to od jutarnjih do večernji sati, bilo je skoro 21 sat kad je na koncu sve bilo gotovo.

Cjelodnevni je program započeo ujutro u 11 sati u osnovnoj školi u Bogovićima (gdje je inače kao učitelj službovao Šime Fučić, otac Branka Fučića) okupljanjem osnovnoškolaca i pozvanih sudionika na svečanu akademiju.

Prva točka programa, tj. predavanje *Tko je Branko Fučić* koje je održao Tomislav Galović za školsku djecu i nastavnike započelo je u 11,15 i trajalo do 11,45. Nakon predavanja svi učenici i nastavnici škole te uzvanici prisustvovali su polaganju vijenca na spomen-ploču i rodnu kuću Branka Fučića. Kuća se nalazi preko puta škole, a 23. svibnja 2003. godine na nju je postavljena i spomen-ploča sljedećeg sadržaja:

“U OVOJ SE KUĆI RODIO BRANKO FUČIĆ (1920 – 1999) AKADEMIK POVJESNIČAR UMJETNOSTI I KULTURE, STRUČNJAK ZA SREDNJOVJEKOVNO ZIDNO SLIKARSTVO I GLAGOLIZAM, DR. H. C. TEOLGIJE.

OPĆINA MALINSKA-DUBAŠNICA 2003”.

Na ploči je ime Branka Fučića ispisano i glagoljicom, a njegov portret izliven u bronci. Ploča i portret rad su akademskog kipara Željka Zime.

Po polaganju vijenca služena je točno u 12 sati sv. misa za-dušnica u dubašljanskoj župnoj crkvi sv. Apolinara u Bogovićima. Misu je predvodio vlč. Franjo Velčić, dekan i župnik omišaljski, uz koncelebraciju brojnih otočnih svećenika i redovnika.

Nakon sv. mise posjećeno je staro groblje sv. Apolinara u dubašljanskom polju gdje je, po vlastitoj želji, pokopan Branko Fučić.

Oko 14 sati svi prisutni uzvanici uputili su se u Samostan sv. Marije Magdalene franjevac trećoredaca glagoljaša u Portu. Tu se, uz zanimljivo predavanje fra Anđelka Badurine, razgledao glagoljski lapidarij, koji je inače Branko Fučić osmislio i postavio, te samostanski muzej. Također je svima podijeljena knjižica Branka Fučića *Porat – samostan sv. Marije Magdalene. Glagoljski lapidarij* (izd. Provincijalat franjevac trećoredaca – Zagreb [niz: *Novaja i Vet'haja*, br. 3] i Samostan sv. Marije Magdalene – Porat, Zagreb, 1991.). Nakon Porta uzvanici su bili počašćeni ručkom, odnosno do početka svečane akademije u zajedničkom druženju prisjećali su se

različitih zgoda vezanih uz Branka Fučića, a posebno onih što ih je Drago (Dragan) Fučić, najmlađi Brankov brat, podijelio s prisutnim Dubašljanima i gostima.

U 17 sati počela je svečana akademija u predvorju škole koja se sastojala od predavanja, kraćeg umjetničkog programa te prigodne izložbe.

U radu svečane akademije sudjelovali su Josip Bratulić, Anđelko Badurina, Darko Deković, Franjo Velčić, Tomislav Galović i Milan Radić. Program su vrlo lijepo vodile Milena Žic i Ivona Dundović–Ljutić.

Program akademije započeo je u 17 sati u predvorju osnovne škole u Bogovićima *mantinjadom* koju su izveli sopci Josip Cvelić i Ive Pavačić–Jecalićev. Pozdravnu je riječ prisutnima uputio voditelj osnovne škole Dragan Cindrić, a uvodnu riječ Milena Žic, za kojom je slijedila jedna od mladenačkih pjesama Branka Fučića koju je pročitala Ivona Dundović–Ljutić.

Prvo predavanje na temu *Branko Fučić i Dubašnica* održao je Tomislav Galović kojem je nakana bila u prvom redu predstaviti Fučićev odnos prema rodnome kraju Dubašnici i njegov interes za proučavanje dubašljanskih povijesnih, povijesno-umjetničkih i glagoljskih spomenika kao i neka suvremena zbivanja, a u drugom kako se rodna Dubašnica odnosi prema životu i djelu Branka Fučića.

Drugo izlaganje podnio je Darko Deković koji je vlastitim svjedočanstvom upoznao nazočne na akademiji kako je učio od Branka Fučića i s Brankom Fučićem. Izlaganje je bilo naslovljeno riječima: *Kako sam učio od barba Branka*, a tiče se poglavito rada na polju glagoljske epigrafike.

Uz prigodni kanat – *Šetala se Jelica i Ive* – koji su izveli mlađa skupina i stariji pjevači Mare Bogović i Ive Pavačić–Jecalićev učinjen je predah, a rad svečane akademije nastavljen je prisjećanjima fra Anđelka Badurine na Branka Fučića i njihovu zajedničku suradnju, kako prilikom izrade i postavljanja glagoljskog lapidarija u Portu i tiskanja popratne knjižice *Porat – samostan sv. Marije Magdalene. Glagoljski lapidarij* (1991.) tako i onog s konca sedamdesetih godina prošlog stoljeća kada su zajednički radili na koncep-

ciji i izradi *Leksikona ikonografije liturgike i simbolike zapadnog kršćanstva* koji je do danas tiskan u čak pet izdanja (1979., ²1985., ³1990., ⁴2000., ⁵2006.).

Zatim je slijedio glazbeni program u kojem je učenica Mia Spicijarić za glasovirom izvela djelo C. Czernya: Etida op 299, br. 11.

Franjo Velčić u predavanju *Govor kamenih spomenika* istaknuo je glavne trenutke i rezultate Fučićevih istraživanja hrvatskih glagoljskih natpisa i grafita, ujedno istaknuvši važnost i značenje njegovih *Glagoljskih natpisa* (Djela JAZU, knjiga 57, Zagreb, 1982.).

Između predavanja, u glazbenom dijelu Mare Bogović i Ive Pavačić-Jecalićev izveli su kanat *Divojka je ružu zalivala*.

O Fučićevu radu u Istri govorio je njegov kolega i prijatelj Josip Bratulić. Bratulić se prisjetio i mnogih drugih zgoda vezanih uz Branka Fučića, kao i na najnovije izdanje njegovih izabranih članaka koji su objavljeni u Zagrebu 2006. pod naslovom *Iz istarske spomeničke baštine*. Tom je prilikom Josip Bratulić, ujedno kako priređivač, darovao školskoj i župnoj knjižnici po primjerak spomenute knjige.

Nakon izlaganja Josipa Bratulića Ivona Dundović-Ljutić pročitala je jedan recept iz zanimljive Fučićeve *Gastronomije grišnoga fra Karla z Dubašnice* pisane na čakavštini (1996., ²1997.).

Radni dio svečane akademije zaključen je 1. stavkom Sonatine a-mola (J. Benda) koju je za glasovirom izvela učenica Anastazija Franolić.

Zbog bolesti akademiji nažalost nije mogao nazočiti Fučićev prijatelj mons. Nikola Radić. No u njegovo je ime Pave Barbiš pročitao prigodan tekst koji je nedugo po smrti Branka Fučića objavio u *Kvarnerskom vezu* (2/1999.) i *Riječkom teološkom časopisu* (2/1999.) pod naslovom "Moj" Branko.

U drugom dijelu svečane akademije službeno je u školskom holu otvorena prigodna izložba fotografija i dokumenata o Branku Fučiću, kao i njegovih knjiga i radova (npr. *Leksikon ikonografije liturgike i simbolike zapadnog kršćanstva*; *Glagoljski natpisi*; *Gastronomija grišnoga fra Karla z Dubašnice*; *Vid Omišljanin – Vito*

da Castelmuschio – Veit von Omišalj – Vitus of Omišalj; Terra incognita; Fraške). Izložbu je otvorio i o pojedinim eksponatima govorio Milan Radić, predsjednik Povijesnog društva otoka Krka. Inače, veliku pomoć u realizaciji izložbe svojim savjetima i materijalima (fotografijama, dokumentima) dao je Josip Žgaljić, autor prve monografije o Fučiću: *Branko Fučić. Od Dubašnice do Dubašnice* (Glosa d.o.o. Rijeka - Istarsko književno društvo "Juraj Dobrila", Pazin - Rijeka, 2001.).

Cijelu svečanost i akademiju zaključio je svojim riječima zahvale načelnik Općine Malinska-Dubašnica Anton Spicijarić, pozvavši sve prisutne na domjenak i druženje. Također moramo napomenuti da je cijeli događaj bio dobro medijski (elektronski i tiskovno) popraćen.

Možemo slobodno kazati da je svečano obilježavanje osme godišnjice smrti Branka Fučića uistinu uspjelo i da su cijela Dubašnica, Dubašljanke i Dubašljani, kao i svi prisutni gosti ponosno obilježili i prisjetili se svoga – kako je to u prigodnoj pozivnici i programu istaknuto – *časnoga sina!* No, ono što ostaje kao zadatak jest povodom 10. godišnjice smrti prirediti znanstveni skup o liku i djelu Branka Fučića¹ – ali takav u čijem bi radu trebali biti angažirani svi oni, kao i sve one institucije s kojima je Branko Fučić radio i surađivao, a to su npr. Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti u Zagrebu, Staroslavenski institut u Zagrebu, Institut za povijest umjetnosti u Zagrebu, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Sveučilišna knjižnica u Rijeci, Kršćanska sadašnjost iz Zagreba, Istarsko književno društvo "Juraj Dobrila" u Pazinu i dr.

1 Skrenimo pozornost da se trenutno radi na organizaciji međunarodnog znanstvenog skupa o životu i djelu akademika Branka Fučića (1920. – 1999.) pod radnim naslovom "Az grišni diak Branko pridivkom Fučić". Skup bi trebao biti realiziran koncem siječnja i(li) početkom veljače 2009. godine (sve informacije dostupne na galovic.tomislav@gmail.com).